

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2021 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά του A

(Υπόθεση C-35/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Ιθαγένεια της Ένωσης – Δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών – Άρθρο 21 ΣΛΕΕ – Οδηγία 2004/38/ΕΚ – Άρθρα 4 και 5 – Υποχρέωση των πολιτών να φέρουν δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο – Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) – Παράρτημα VI – Διέλευση θαλασσίων συνόρων κράτους μέλους με σκάφος αναψυχής – Καθεστώς κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση κυκλοφορίας μεταξύ κρατών μελών χωρίς δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο – Ποινικό σύστημα ημερήσιου προστίμου – Υπολογισμός του προστίμου σε συνάρτηση με το μέσο μηνιαίο εισόδημα του παραβάτη – Αναλογικότητα – Αυστηρότητα της ποινής σε σχέση με το αδίκημα]

(2021/C 490/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του

A

παρισταμένου του: Syöttäjä

Διατακτικό

- 1) Το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 21 ΣΛΕΕ και διευκρινίζεται στην οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων περί διέλευσης των συνόρων του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση με την οποία κράτος μέλος υποχρεώνει τους υπηκόους του, επ' απειλή ποινικών κυρώσεων, να φέρουν ισχύον δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο οσάκις ταξιδεύουν, με οιοδήποτε μεταφορικό μέσο και με οιαδήποτε διαδρομή, προς άλλο κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιμέρους αυτές κυρώσεις είναι σύμφωνες με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, μεταξύ άλλων με τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 2) Το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων περί διέλευσης των συνόρων του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση με την οποία κράτος μέλος υποχρεώνει τους υπηκόους του, επ' απειλή ποινικών κυρώσεων, να φέρουν ισχύον δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο οσάκις εισέρχονται στην επικράτεια του ερχόμενοι από άλλο κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα εισόδου δεν εξαρτάται από την υποχρέωση αυτή και ότι οι κυρώσεις που προβλέπονται σε περίπτωση παράβασης της τελευταίας συνάδουν με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, μεταξύ άλλων με τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Ένα ταξίδι, το οποίο πραγματοποιείται προς ένα κράτος μέλος από άλλο κράτος μέλος με σκάφος αναψυχής και με διάπλοο διεθνών υδάτων, συγκρατείται, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο 3.2.5, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος VI του εν λόγω κανονισμού, μεταξύ των περιπτώσεων στις οποίες μπορεί να ζητηθεί η επίδειξη τέτοιου εγγράφου.
- 3) Το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 4 και 36 της οδηγίας 2004/38, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε καθεστώς ποινικών κυρώσεων κράτους μέλους βάσει του οποίου η διέλευση των εθνικών του συνόρων χωρίς ισχύον δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο τιμωρείται με πρόστιμο το οποίο μπορεί, ενδεικτικώς, να ανέλθει στο 20 % του καθαρού μηνιαίου εισοδήματος του παραβάτη, δεδομένου ότι τέτοιο πρόστιμο είναι δυσανάλογο προς τη σοβαρότητα της ήσσονος χαρακτήρα αυτής παράβασης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 30.3.2020.